

RĪCĪBAS KODEKSS, KO APSTIPRINĀJUSI DIREKTĪVAS 2005/36/EK PAR PROFESIONĀLO KVALIFIKĀCIJU ATZĪŠANU¹ KOORDINATORU GRUPA

VALSTU ADMINISTRATĪVĀ PRAKSE, UZ KO ATTIECAS DIREKTĪVA 2005/36/EK

**Paziņojums: šis kodekss nav juridiski saistošs tiesību akts. Tomēr tā pamatā ir Direktīva 2005/36/EK un EK līgums Eiropas Kopienu Tiesas tiesu prakses interpretējumā.
Tādēļ kompetento iestāžu iesniegtās sūdzības par šā kodeksa neievērošanu tiks izskatītas, pamatojoties uz šiem juridiskajiem pamatiem.**

¹ *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis* – L 255, 30.9.2005.

I. INFORMĀCIJA

	1. Informācija, ko izcelsmes dalībvalsts kontaktpunktā jāsniedz izceļotājam
A. LABĀKA PRAKSE	<p><u>Izceļotājam tiek dota informācija un/vai dokumenti, kas norādīti B slejā, kā arī:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) adrese, kur atrodama uzņēmējas dalībvalsts, kā arī citu dalībvalstu izveidota nacionālā rokasgrāmata par direktīvas jautājumiem²; (e-pasta adrese, tīmekļa vietne utt.); pēc pieprasījuma jāsniedz izdruka uz papīra; b) <i>EURES</i>³ tīmekļa vietnes adrese un Eiropas pakalpojumu jomas konsultantu adreses, kuri varētu sniegt plašāku informāciju uzņēmējā dalībvalstī (piemēram, par nodarbinātības iespējām, sociālo nodrošinājumu); c) [attiecīgā vienas institūcijas kontaktpunkta kontaktinformācija, kas izveidots procedūru pabeigšanai pēc pakalpojumu direktīvas ieviešanas]⁴; d) pēc pieprasījuma izceļotājam tiek sniegta informācija, vai profesija, kurā viņš vēlas strādāt uzņēmējā dalībvalstī, šajā dalībvalstī ir reglamentēta; attiecībā uz profesijām, kas minētas direktīvas III sadaļas I nodaļā, izceļotāju informē par līmeni, kādā uzņēmējas dalībvalsts kvalifikācija ir klasificēta saskaņā ar direktīvas 11. pantu; e) pēc pieprasījuma izceļotājam, kurš citā dalībvalstī vēlas sniegt pakalpojumus, tiek sniegta informācija par to, vai viņam ir jāsniedz deklarācija, un viņš saņem profesiju sarakstu, kurām tiek pārbaudīta kvalifikācija, vai arī norādi par adresi, kur šādu sarakstu var iegūt; f) informācija par to, kā iegūt sertificētu tulkotāju sarakstu, ja šāds saraksts ir izveidots, izcelsmes dalībvalstī un kādos gadījumos šāds saraksts vajadzīgs (skatīt 6. punktu).
B. PIELAUJAMA PRAKSE	<p><u>Izceļotājam tiek dota šāda informācija un/vai dokumenti:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> a) kontaktpunkta nosaukums, tālruna numurs, faksa numurs, e-pasta adrese un tīmekļa vietnes adrese, ja tāda ir, uzņēmējā dalībvalstī; b) Eiropas Komisijas Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnes adrese⁵ ar norādi, ka šajā tīmekļa vietnē pieejami šādi dokumenti: Direktīva 2005/36/EK; Rokasgrāmata; Rīcības kodekss; reglamentēto profesiju datu bāze⁶; pēc pieprasījuma tiek izsniegta direktīvas, Rokasgrāmatas un Rīcības kodeksa izdruka uz papīra; pēc pieprasījuma tiek izsniegta attiecīgā izraksta no reglamentēto profesiju saraksta izdruka uz papīra;

² Rokasgrāmatas pieejamas par Itāliju un Zviedriju.

³ <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=lv>

⁴ Kurai jau ir jābūt funkcionālai, kad attiecīgajā dalībvalstī izveidots vienas institūcijas kontaktpunkts.

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/index_en.htm

	<p>c) norāde izceļotājam par līmeni, kādā viņa kvalifikācija ir klasificēta saskaņā ar direktīvas 11. pantu;</p> <p>d) to valsts kompetento iestāžu nosaukums, adrese, faksa numurs, e-pasta adrese un tīmekļa vietne, kuras izsniedz direktīvā minētos sertifikātus, jo īpaši attiecībā uz kvalifikācijām, uz kurām attiecas automātiska atzīšana saskaņā ar III sadaļas III nodaļu un kuras atbilst minimālās apmācības nosacījumiem, tā saucamais “atzīšanas sertifikāts” (VII pielikuma 2. punkts); sertifikāts, kas apliecina to, ka apmācība ir reglamentēta; profesionālās pieredzes apliecinājums attiecībā uz profesijām, kas minētas III sadaļas II nodaļā; profesionālās pieredzes apliecinājums (3. panta 3. punkts un VII pielikuma 1. punkta c) apakšpunkts); dokumenti, ja tādi ir, kas apliecina labu raksturojumu vai reputāciju, bankrotu neesamību, ka nav bijusi atstādināšana vai aizliegums strādāt profesijā smaga amatpārkāpuma vai kriminālpārkāpuma dēļ (VII pielikuma 1. punkta d) apakšpunkts) un apliecinājums par sodāmības neesamību (7. panta e) apakšpunkts); ja kādi no dokumentiem ir jāapstiprina (skatīt kodeksa 4. punktu), izceļotājs ir jāinformē, kā šie dokumenti ir jāapstiprina (kādas formalitātes jāveic un kādā iestādē jāvērsas);</p> <p>e) pēc pieprasījuma mītnes dalībvalsts kontaktpunktam ir jāsniedz izceļotājam papildu informācija un palīdzība, ja viņam rodas problēmas saistībā ar atzīšanas procedūru (skatīt Rīcības kodeksa 9., 10., 11., 12., 14. punktu); viņam ir arī jānorāda, ka izceļotājs var sazināties ar uzņēmējas dalībvalsts kontaktpunktu gadījumā, ja rodas problēma atzīšanas procedūrā, un tad tiks sniegta papildu informācija un palīdzība skatīt Rīcības kodeksa 9., 10., 11., 12., 14. punktu).</p>
<p>C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) <u>Izceļotājam dod mazāk informācijas, nekā norādīts B slejā.</u></p>
	<p>2. Informācija, ko uzņēmējas dalībvalsts kontaktpunktā jāsniedz ieceļotājam</p>
<p>A. LABĀKA PRAKSE</p>	<p><u>Ieceļotājam tiek dota informācija un/vai dokumenti, kas norādīti B slejā, kā arī:</u></p> <p>a) adrese, kur atrodama attiecīgās dalībvalsts, kā arī citu dalībvalstu izveidota valsts rokasgrāmata par direktīvas jautājumiem (e-pasts, tīmekļa vietne utt.); pēc pieprasījuma jāsniedz izdruka uz papīra;</p> <p>b) <i>EURES</i>⁷ tīmekļa vietnes adrese un Eiropas pakalpojumu jomas konsultantu adreses, kuri varētu sniegt plašāku informāciju (piemēram, par nodarbinātības iespējām, sociālo nodrošinājumu).</p>
<p>B. PIEĻAUJAMA PRAKSE</p>	<p><u>Ieceļotājam tiek dota šāda informācija un/vai dokumenti:</u></p> <p>a) uzņēmējas dalībvalsts kontaktpunktā ieceļotājam tiks norādīta kompetentā iestāde, kurai viņam jāšūta savs pieteikums [vai attiecīgais vienas institūcijas kontaktpunkts, kad būs ieviesta pakalpojumu direktīva]⁸;</p> <p>b) pēc pieprasījuma ieceļotājam tiek sniegta informācija, vai profesija, kurā viņš vēlas strādāt uzņēmējā dalībvalstī, šajā dalībvalstī ir reglamentēta; attiecībā uz profesijām, kas minētas direktīvas III sadaļas I nodaļā, ieceļotāju informē par līmeni, kādā uzņēmējas dalībvalsts kvalifikācija ir klasificēta saskaņā ar direktīvas 11. pantu;</p>

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/regprof/index.cfm?lang=en

⁷ <http://ec.europa.eu/eures/home.jsp?lang=lv>

⁸ Skatīt 4. zemsvītras piezīmi.

	<p>c) ja persona nav vērsusies kontaktpunktā mītnes dalībvalstī, tad uzņēmējas dalībvalsts kontaktpunkts dod Eiropas Komisijas Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnes adresi ar norādi, ka šajā vietnē pieejami šādi dokumenti: Direktīva 2005/36/EK; Rokasgrāmata; Rīcības kodekss; reglamentēto profesiju datu bāze; pēc pieprasījuma tiek izsniegta direktīvas, Rokasgrāmatas un Rīcības kodeksa izdrukā uz papīra; pēc pieprasījuma tiek izsniegta attiecīgā izraksta no reglamentēto profesiju saraksta izdrukā uz papīra;</p> <p>d) pēc pieprasījuma mītnes dalībvalsts kontaktpunkta nosaukums, adrese, tālruna numurs, faksa numurs, e-pasta adrese un tīmekļa vietnes adrese, ja tāda ir (lai, piemēram, ieceļotāji uzzinātu, kur viņiem iegūt apliecinājumu no mītnes dalībvalsts (skatīt 1.B slejas d) apakšpunktu);</p> <p>e) ja ieceļotājs pieprasa, jānorāda tīmekļa vietne, kur atrodams tiesību akts, ar kuru transponēta direktīva saistībā ar profesiju, kurā šī persona vēlas strādāt, vai elektronisks paziņojums par šo tiesību aktu; pēc pieprasījuma jāsniedz izdrukā uz papīra;</p> <p>f) informācija par noteikumiem attiecībā uz darbu noteiktā profesijā (piemēram, reģistrēšanās profesionālā struktūrā, tiesības un pienākumi attiecīgā profesijā, pastāvīga profesionāla izaugsme, noteikumi attiecībā uz locekļiem, sociālās jomas tiesību akti, ētikas noteikumi utt.) un, ja vajadzīgs, par arodbiedrībām un profesionālām apvienībām; šo informāciju varētu sniegt, piemēram, norādot tīmekļa vietnes adresi, kurā ir šīs jomas informācija, vai arī elektroniski;</p> <p>g) ieceļotājiem, kas vēlas sniegt pakalpojumus, ir jāsniedz informācija par to, vai viņiem ir jāsniedz deklarācija un vai uz profesiju, kurā viņi vēlas strādāt, attiecas kvalifikācijas pārbaude;</p> <p>h) ja pieteikuma iesniedzēja gadījumā nav piemērojama Direktīva 2005/36/EK (piemēram, pieteikums akadēmiskajai atzīšanai), ir jānodrošina pietiekama informācija, lai viņš varētu savu pieteikumu pāradresēt atbildīgajai struktūrai;</p> <p>i) norāde, ka ieceļotājs var sazināties ar uzņēmējas dalībvalsts kontaktpunktu gadījumā, ja rodas problēmas atzīšanas procedūrā, un tad tiks sniegta papildu informācija un palīdzība</p>
<p>C. NEPIEĻAUKAMA PRAKSE</p>	<p>a) <u>Ieceļotājam dod mazāk informācijas, nekā norādīts B slejā.</u></p>

II. DOKUMENTI

	<p>3. Dokumenti, ko ieceļotājam var lūgt iesniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde statusa iegūšanas nolūkā</p>
<p>A. LABĀKA PRAKSE</p>	<p>a) Direktīvas 12. panta piemērošanas gadījumā mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei sniedz informāciju, kas tām palīdz noskaidrot attiecīgo vienlīdzīga līmeņa kvalifikāciju statusu, ieteicams, lai informācija tiktu sniegta šā kodeksa A pielikumā pievienotā dokumenta formā.</p> <p>b) [Attiecībā uz profesijām, kas minētas direktīvas III sadaļas I nodaļā, ja ieceļotājs nespēj iesniegt vajadzīgo informāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāatrod informācija par ieceļotāja iegūto apmācību, izmantojot <i>IMI</i>⁹ sistēmu un uzdodot atbilstošus jautājumus].</p> <p>c) [Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jebkādas šaubas vai jautājumi saistībā ar B slejā norādītajiem dokumentiem, ko iesniedzis ieceļotājs, tā noskaidro jautājumu, izmantojot <i>IMI</i>.]¹⁰</p>
<p>B. PIELĀUJAMA PRAKSE</p>	<p>Ieceļotāju var lūgt iesniegt šādus dokumentus:</p> <p>a) valstspiederības pierādījums, piemēram, personas apliecības vai pases kopija;</p> <p>b) profesionālās kompetences apliecības kopija vai kopija apliecinājumam par formālu kvalifikāciju, kas ļauj strādāt profesijā, kā norādīts direktīvas 3. panta b), c) apakšpunktā un 11. pantā;</p> <p>c) informācija par kvalifikācijas raksturu, ja uz kvalifikāciju attiecas direktīvas 12. pants, kā norādīts standarta veidlapā (dokuments šā kodeksa A pielikumā), ja šo veidlapu ieceļotājs ieguvis izcelsmes dalībvalstī vai citādā ceļā;</p> <p>d) uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var ieteikt ieceļotājiem sniegt informāciju par pastāvīgu profesionālo izaugsmi, semināriem un visu veidu iegūto apmācību papildus sākotnējai apmācībai, jo papildu apmācība var kompensēt būtiskas atšķirības kvalifikāciju starpā un dot ieceļotājiem iespējas izvairīties no kompensācijas pasākuma;</p> <p>e) iesniedzēja profesionālās pieredzes pierādījums: ja šāda profesionālā pieredze ietver iepriekšēju nosacījumu Direktīvas 2005/36/EK piemērošanai (t.i., ja izcelsmes valstī reglamentēta nav ne profesija, ne arī apmācība, savukārt tās ir reglamentētas uzņēmējā valstī) un ja tas ir personas interesēs iesniegt šo informāciju, jo tā pilnībā vai daļēji atbrīvos no zināšanu pārbaudes vai adaptācijas perioda; jāapsver jebkādu pierādījumu iespējas, jo ieceļotājam nav jāiesniedz kompetentas iestādes izdots sertifikāts; piemēram, uzņēmējai dalībvalstij ir jāpieņem darba devēju izsniegtās algas kvītis vai atestācijas apliecinājumi; tomēr būtiski ir tas, lai jebkurš līdzeklis skaidri norādītu uz profesionālo darbību, ko veicis ieceļotājs;</p>

⁹ Ja *IMI* darbības jomā ir attiecīgā profesija.

¹⁰ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

tomēr turpmāk norādītajos gadījumos var tikt pieprasīts mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes izdots sertifikāts:

- automātiskai profesionālās kvalifikācijas atzīšanai, pamatojoties uz profesionālo pieredzi saskaņā ar 16.-19. pantu, skatīt direktīvas VII pielikuma 1. punkta c) apakšpunktu;
- lai pierādītu trīs gadu profesionālo pieredzi trešā valstī iegūtu kvalifikāciju apliecinoša dokumenta turētājiem saskaņā ar direktīvas 3.panta 3. punktu;
- nozaru profesiju gadījumā, lai gūtu priekšrocības no automātiskas atzīšanas, pamatojoties uz vispārēju vai īpašu iegūtu tiesību noteikumiem, kas paredzēti Direktīvā 2005/36/EK, piemēram, (skatīt: 23. panta 1.-5. punktu, 27. pantu par specializētiem ārstiem, 33. pantu un 33. panta a) apakšpunktu par medmāsām, 37. pantu par zobārstiem, 39. pantu par veterinārajiem ķirurgiem, 43. pantu un 43. panta a) apakšpunktu par vecmātēm, 49. panta 2. punktu par arhitektiem), kā arī par vecmātēm un farmaceitiem, lai gūtu priekšrocības no automātiskas kvalifikācijas atzīšanas noteiktos apstākļos (skatīt 41. pantu un 45. panta 3. punktu);

f) dokumenti, kas apliecina iecerotāja labu raksturojumu vai reputāciju, ka viņi nav pasludināti par bankrotējušiem, ka nav bijusi atstādināšana vai aizliegums strādāt profesijā smaga amatpārkāpuma vai kriminālpārkāpuma dēļ, vai zvēresta apliecinājums vai svinīga deklarācija (ja prasība attiecas arī uz valsts pilsoņiem) saskaņā ar direktīvas VII pielikuma 1. punkta d) apakšpunktu;

g) medicīniskās piemērotības izziņa (ja prasība attiecas arī uz valsts pilsoņiem) (direktīvas VII pielikuma 1. punkta e) apakšpunkts), ko izdevusi kompetenta iestāde, kas var būt arī privāti praktizējošs ārsts (vispārīgās medicīnas vai konkrētas specializācijas ārsts atkarībā no prasītās izziņas);

h) apliecinājums par iesniedzēja finanšu stāvokli un apdrošināšanas seguma pierādījums (ja prasība attiecas arī uz valsts pilsoņiem) (plašākai informācijai skatīt direktīvas VII pielikuma 1. punkta f) apakšpunktu);

i) attiecībā uz kvalifikāciju, kuras priekšrocības gūst no automātiskas atzīšanas saskaņā ar III sadaļas III nodaļu un kuras atbilst minimālajām apmācības prasībām, piemērojams tā saucamais atbilstības sertifikāts saskaņā ar VII pielikuma 2. punktu;

j) attiecībā uz kvalifikāciju, kuras priekšrocības gūst no automātiskas atzīšanas saskaņā ar III sadaļas III nodaļu un kuras atbilst minimālajām apmācības prasībām, bet kuru nosaukums neatbilst direktīvas attiecīgajā pielikumā minētajiem nosaukumiem, piemērojams “nosaukuma maiņas” sertifikāts saskaņā ar 23. panta 6. punktu;

k) attiecībā uz profesijām, kas minētas III sadaļas I nodaļā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lūgt iecerotājiem sniegt informāciju par iegūto apmācību, ja vajadzīgs, noskaidrot, vai nepastāv būtiskas atšķirības, kā paredzēts direktīvas 14. pantā (skatīt VII pielikuma b) apakšpunktu). Tādējādi uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var lūgt informāciju, ja vajadzīgs, par mācību kopējo ilgumu, apgūtajiem priekšmetiem un to proporciju, kā arī vajadzības gadījumā informāciju par teorijas un prakses attiecību; ja iesniedzējs nevar iesniegt šo informāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir jāsaazinās ar mītnes dalībvalsts kontaktpunktu, kompetento iestādi vai jebkuru citu attiecīgo struktūru; jebkurā gadījumā, ja nav iespējams iegūt informāciju par apmācību, kompetentās iestādes pieņemtā lēmuma pamatā būs pieejamā informācija;

l) ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jebkādas šaubas vai jautājumi saistībā ar šajā slejā norādītajiem dokumentiem, ko iesniedzis iecerotājs, tai, izmantojot administratīvo sadarbību, attiecīgā jautājuma sakarā ir jāsaazinās ar atbilstošo kompetento iestādi mītnes dalībvalstī.

**C.
NEPIELĀUJAMA
PRAKSE**

- a) Iecerotājam nedrīkst prasīt iesniegt vairāk informācijas, nekā norādīts B punkta k) apakšpunktā, attiecībā uz profesionālo atzīšanu, nevis akadēmisko atzīšanu. Atzīšanu nedrīkst atteikt tikai tāpēc, ka iecerotājs nevar sniegt informāciju par apmācību dalībvalstī, kurā viņš ieguvis savu kvalifikāciju, un arī procedūru nedrīkst atlikt šā paša iemesla dēļ. Šādā gadījumā kompetentās iestādes pienākums ir meklēt šo informāciju, izmantojot administratīvo sadarbību (skatīt k) apakšpunktu pieļaujamās prakses slejā).
- b) Iecerotājam nedrīkst prasīt sniegt vairāk dokumentu (piemēram, valstspiederības apstiprinājumu no sava konsulāta) un/vai informācijas, nekā norādīts B slejā un/vai obligāto prasību izklāstā.

	<p>4. Dokumenti, ko iecelotājam var lūgt iesniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pagaidu pakalpojumu sniegšanas nolūkā</p>
<p>A. LABĀKA PRAKSE</p>	<p>a) [Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jebkādas šaubas vai jautājumi saistībā ar B slejā norādītajiem dokumentiem, ko iesniedzis iecelotājs, tā noskaidro jautājumu, izmantojot <i>IMI</i>.]¹¹</p>
<p>B. PIEĻAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Deklarācija (direktīvas 7. panta 1. punkts), kurā norādīts datums un kura ir parakstīta, kas pauž nodomu sniegt pakalpojumus uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, identificējot iecelotāju (identitāte, adrese, profesija, statusa dalībvalsts), norādot profesiju, kādā viņš vēlas strādāt uzņēmējā dalībvalstī, kā arī apdrošināšanas sabiedrības nosaukumu, ja tāda ir, un līguma numuru vai citu kolektīvās aizsardzības līdzekli attiecībā uz profesionālo atbildību.</p> <p>b) Valstspiederības pierādījums (direktīvas 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts), piemēram, personas apliecības vai pases kopija.</p> <p>c) Likumīgo statusu apliecinoši dokumenti (direktīvas 7. panta 2. punkta b) apakšpunkts); skatīt dokumentu sarakstu, kurus var sniegt dalībvalstis un kas ietverts kodeksa B pielikumā¹²; jebkurā gadījumā ir būtiski, lai dokumentā būtu skaidri norādīta iecelotāja profesionālā darbība.</p> <p>d) Ja B slejas c) apakšpunktā norādītais dokuments neapstiprina, ka iecelotājam nav liegts strādāt attiecīgajā profesijā likumīgā statusa atestācijas laikā (7. panta 2. punkta b) apakšpunkts), šajā nolūkā ir jāiesniedz cits dokuments (piemēram, izraksts no sodu/kriminālsodu reģistra; profesionālas struktūras izdots dokuments).</p> <p>e) Profesionālo kvalifikāciju (direktīvas 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts) apliecinoša dokumenta kopija, t.i., tādas kvalifikācijas, ko saskaņā ar direktīvas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu atestē ar formālas kvalifikācijas pierādījumu, kompetences atestācijas un/vai profesionālās pieredzes palīdzību.</p> <p>f) Vismaz divu gadu ilgas profesionālās pieredzes pierādījums, ja nav reglamentēta ne profesija, ne arī apmācība (direktīvas 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts). Ir jāpieņem jebkāda veida pierādījumi, jo iecelotājam nav jāiesniedz kompetentas iestādes izdots sertifikāts, piemēram, uzņēmējai dalībvalstij ir jāpieņem darba devēju izsniegtās algas kvītis vai atestācijas apliecinājumi, ja tie skaidri norāda uz veikto profesionālo darbību. Ja B slejas c) apakšpunktā minētais dokuments apliecina arī iecelotāja divu gadu profesionālo pieredzi statusa dalībvalstī, nevar pieprasīt nekādus citus dokumentus.</p> <p>g) Apliecinājums par notiesājoša sodāmības neesamību attiecībā uz profesijām apsardzes nozarē (piemēram, izraksts no kriminālsodu reģistra);</p> <p>h) Attiecībā uz profesijām, kuras negūst priekšrocības no automātiskas atzīšanas un kurām kvalifikācijas pārbaude būtu pamatojama ar direktīvas 7. panta 4. punktu, procedūras paātrināšanas nolūkā uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde vajadzības gadījumā var ieteikt tūlīt pēc deklarācijas (skatīt 8.B slejas b) apakšpunktu) saņemšanas iecelotājiem iesniegt informāciju par pabeigto apmācību. Ja viena mēneša laikā pēc deklarācijas saņemšanas iecelotājs nav iesniedzis šādu informāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāsažinās ar mītnes dalībvalsts kontaktpunktu, kompetento iestādi vai jebkuru citu attiecīgo struktūru mītnes dalībvalstī, lai iegūtu šo informāciju. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde nav ieteikusi iecelotājiem iesniegt informāciju par apgūto apmācību tūlīt pēc deklarācijas saņemšanas, tad kompetentajai iestādei, ja vajadzīgs, viena mēneša laikā pēc deklarācijas saņemšanas ir jāiegūst informācija par iecelotāja iegūto apmācību no mītnes</p>

¹¹ Skatīt 9. zemspītras piezīmi.

¹² B pielikums vēl nav pieejams.

	<p>dalībvalsts kontaktpunkta, kompetentās iestādes vai jebkuras citas attiecīgās struktūras mītnes dalībvalstī. Ja, neskatoties uz visām pūlēm, kompetentajai iestādei nav bijis iespējams iegūt šo informāciju attiecīgā mēneša laikā, kompetentā iestāde tad var lūgt iecelotāju iesniegt šo informāciju. Ar iecelotāju ir jāsazinās, tiklīdz kompetentajai iestādei kļūst skaidrs, ka tā nespēj iegūt informāciju par apmācību.</p> <p>Ja šāda informācija nav pieejama, kompetentā iestāde pieņem lēmumu, pamatojoties uz pieejamiem dokumentiem un citu informāciju.</p> <p>Ja informācija par apmācību ir vajadzīga tikai atsevišķu atšķirību noskaidrošanai, kas pastāv starp apmācību kursiem, kas, iespējams, var radīt kaitējumu sabiedrības veselībai vai drošībai, kompetentā iestāde var vienīgi prasīt informāciju šim mērķim, tostarp šādu informāciju: kopējais mācību ilgums, apgūtie priekšmeti un to proporcija, kā arī vajadzības gadījumā informācija par teorijas un prakses attiecību.</p> <p>i) Attiecībā uz profesijām, kuras negūst priekšrocības no automatiskas atzīšanas un kurām kvalifikācijas pārbaude būtu pamatojama ar direktīvas 7. panta 4. punktu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var ieteikt tūlīt pēc deklarācijas saņemšanas (skatīt 8.B slejas b) apakšpunktu) iecelotājiem iesniegt informāciju par profesionālo pieredzi, pastāvīgu profesionālo izaugsmi, semināriem, visa veida apmācību papildus sākotnējai apmācībai, jo, pirmkārt, tādējādi var novērst viņu kvalifikācijas pārbaudi vai, otrkārt, profesionālā pieredze un papildu apmācība var kompensēt būtiskas atšķirības kvalifikāciju starpā un atbrīvot iecelotājus no kompensācijas pasākuma..</p> <p>j) Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jebkādas šaubas vai jautājumi saistībā ar šajā slejā norādītajiem dokumentiem, ko iesniedzis iecelotājs, tai, izmantojot administratīvo sadarbību, attiecīgā jautājuma sakarā ir jāsazinās ar atbilstošo kompetento iestādi mītnes dalībvalstī.</p>
<p>C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Termiņa pieprasīšana deklarācijas iesniegšanai.</p> <p>b) Kā pierādījumu likumīgajam statusam pieņemt tikai mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes izdotu sertifikātu.</p> <p>c) Kvalifikācijas pārbaudes nolūkā pieprasīt vairāk informācijas par apmācību, nekā norādīts B slejas h) apakšpunktā.</p> <p>d) B slejas i) apakšpunktā norādīto dokumentu pieprasīšana kā priekšnoteikums kvalifikācijas pārbaudei.</p> <p>e) Prasība sniegt vairāk dokumentu (piemēram, apdrošināšanas līguma kopija vai deklarācijai pievienots apdrošināšanas sabiedrības apstiprinājums) un/vai informācijas, nekā norādīts B slejā un/vai obligāto prasību izklāstā.</p>
	<p>5. Forma, kādā iecelotājam jāiesniedz dokumenti, ko tam pieprasa uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes</p>

A. LABĀKA PRAKSE	<p>a) [Parastas fotokopijas: pamatotu šaubu gadījumā uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde ar mītnes dalībvalsts kompetento iestādi pārbauda kvalifikācijas autentiskumu un/vai personas datus, izmantojot <i>IMI</i>]¹³.</p> <p>b) [Ja nav iespējams iesniegt apstiprinātu kopiju¹⁴, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt kvalifikācijas, sertifikāta un/vai personas datu autentiskumu, sadarbojoties ar mītnes dalībvalsts kompetento iestādi un izmantojot <i>IMI</i>]¹⁵.</p> <p>c) Visu dokumentu elektroniskas iesniegšanas pieņemšana, tostarp pagaidu pakalpojumu sniegšanas gadījumā (deklarācija un pavaddokumenti) [līdz 28.12.2009. skatīt zemsvītras piezīmi]¹⁶.</p> <p>d) Elektroniskā paraksta pieņemšana.</p>
B. PIEĻAUJAMA PRAKSE	<p>a) Galveno dokumentu parastas fotokopijas (profesionālo kvalifikāciju apstiprinošs dokuments, iegūto tiesību sertifikāts, profesionālo pieredzi apliecinošs sertifikāts un personas datus apliecinošs dokuments): šaubu gadījumā uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei kvalifikācijas, sertifikāta un/vai personas datu autentiskuma apstiprinājumu.</p> <p>b) Galveno dokumentu apstiprinātas fotokopijas, kurus izdevušas jebkādas kompetentās iestādes, kuru pārziņā ir sertifikācija (profesionālo kvalifikāciju apstiprinošs dokuments, iegūto tiesību sertifikāts, profesionālo pieredzi apliecinošs sertifikāts un ar personu saistītu informāciju apliecinošs dokuments); ja nav iespējams iesniegt apstiprinātu kopiju¹⁷, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pārbaudīt kvalifikācijas, sertifikāta un/vai personas datu autentiskumu, izmantojot administratīvo sadarbību.</p> <p>c) Statusa iegūšanai ieceļotājam var piedāvāt iespēju iesniegt atzīšanas pieteikumu, pienācīgi aizpildot pieteikuma veidlapu (ko izsniedz kompetentā iestāde).</p> <p>d) Ieceļotājam var piedāvāt iespēju izmantot standarta dokumentu deklarācijas iesniegšanai, ko var pieprasīt atbilstoši direktīvas 7. panta 1. punktam.</p> <p>e) Pieņemt ieceļotāja elektroniski aizpildītu un nosūtītu direktīvas 7. panta 1. punktā paredzēto deklarāciju. [Sākot ar 28.12.2009. – Pakalpojumu Direktīvas 2006/123/EK īstenošanas termiņu – e) apakšpunkts tiek aizvietots ar šādu tekstu: “pieņemt, ka visi dokumenti tiek iesniegti elektroniski, tostarp pagaidu pakalpojumu sniegšanas gadījumā (deklarācija un pavaddokumenti) attiecībā uz profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva”].</p>

¹³ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

¹⁴ Skatīt 2002. gada 21. marta tiesu praksi C-298/99 Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku.

¹⁵ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

¹⁶ Elektronisku dokumentu pieņemšana kļūs obligāta no 28.12.2009. attiecībā uz profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva, saskaņā ar 8. pantu Pakalpojumu direktīvā (Direktīva 2006/123/EK).

¹⁷ Skatīt 14. zemsvītras piezīmi.

<p>C. NEPIELAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Ieceļotājam nedrīkst prasīt iesniegt dokumentu oriģinālus¹⁸ vai dokumentus, ko apstiprinājušas konsulāras iestādes vai valsts administratīvās iestādes (piemēram, ar Hāgas konvencijā paredzēto piezīmi uz lappuses malas), vai arī iesniegt dokumentus uz īpaša zīmogapapīra, kas pieejams tikai uzņēmējā dalībvalstī.</p> <p>b) Tiesību veikt uzņēmējdarbību atteikums vai pakalpojumu sniegšanas tiesību atteikums tikai tāpēc, ka ieceļotājs nav izmantojis standarta dokumentu.</p> <p>c) Atteikums pieņemt elektroniski nosūtītu direktīvas 7. panta 1. punktā paredzēto deklarāciju. [Sākot ar 28.12.2009 – Pakalpojumu Direktīvas 2006/123/EK īstenošanas termiņu – c) apakšpunkts tiek aizvietots ar šādu tekstu: “atteikums pieņemt, ka visi dokumenti tiek iesniegti elektroniski attiecībā uz profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva”].</p>
<p>6. Tulkojumi, ko pieprasa uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde</p>	
<p>A. LABĀKA PRAKSE</p>	<p>a) [Tulkojums nebūtu jāpieprasa, īpaši profesiju gadījumā, uz kurām attiecas direktīvas III sadaļas III nodaļa, ja attiecīgās kvalifikācijas nosaukums ir norādīts Direktīvas 2005/36/EK pielikumā; šaubu gadījumā jautājumus noskaidro sadarbībā ar mītnes dalībvalsts kompetento iestādi, izmantojot <i>IMI</i>]¹⁹.</p>
<p>B. PIELAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Tulkojumus varētu pieprasīt tikai gadījumos, kad tie ir būtiski²⁰ vajadzīgi pieteikuma apstrādei.</p> <p>b) Sertificētu vai apstiprinātu tulkojumu prasība ir jāattiecinā tikai uz galvenajiem dokumentiem (profesionālo kvalifikāciju apstiprinoši dokumenti, iegūto tiesību sertifikāts, informāciju par personu apliecinoši dokumenti un profesionālo pieredzi apliecinoši sertifikāti); (paturot prātā to, ka, jo vairāk apstiprināti dokumenti ieceļotājam tiks pieprasīti, jo lielākas izmaksas viņam radīsies)²¹. Tomēr ir jāpieņem neapstiprināti tulkojumi attiecībā uz profesiju kvalifikāciju, uz kurām attiecas direktīvas III sadaļas III nodaļa; šaubu gadījumā ar jautājumiem jāvēršas kompetentajā iestādē, izmantojot administratīvo sadarbību.</p> <p>c) Nevar pieprasīt tādu standarta dokumentu apstiprinātus tulkojumus kā personas identitātes apliecības, pases utt.</p> <p>d) Uzņēmējai dalībvalstij ir jāpieņem sertificēti vai apstiprināti tulkojumi no izcelsmes dalībvalsts; tomēr ieceļotāji var izlemt, kurā valstī viņi vēlas iegūt sertificētus vai apstiprinātus tulkojumus.</p>
<p>C. NEPIELAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Prasības attiecībā uz tulkojumiem, kas neatbilst B slejā norādītajiem kritērijiem.</p>
<p>7. Dokumentu vākšana: paredzētais laiks un statusa iegūšanas nolūkam trūkstošie dokumenti</p>	

¹⁸ Skatīt 14. zemsvītras piezīmi.

¹⁹ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

²⁰ Piemēram, Zviedrijā dokumentus atsevišķās iestādēs var iesniegt zviedru, dāņu, norvēģu, somu, angļu vai franču valodā.

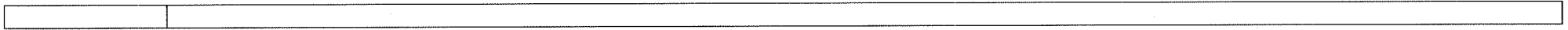
²¹ Skatīt 14. zemsvītras piezīmi.

<p>A. LABĀKA PRAKSE</p>	<p>a) Pieteikumu apstrāde ātrākā laikā, nekā direktīvā pieļautie trīs vai četri mēneši.</p> <p>b) Pieteikumu elektroniska apstrāde [līdz 28.12.2009. skatīt zemsvītras piezīmi]²².</p>
<p>B. PIEĻAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Pēc pieprasījuma pirms atzīšanas pieteikuma iesniegšanas kompetentajām iestādēm ir jādod iecelotājam visaptverošs dokumentu saraksts, ko viņam var prasīt pieteikuma pamatošanai (kandidātam iesniedzot šos dokumentus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde uzskatīs, ka viņa pieteikums ir pilnīgs), ja vien nav pienācīgi pamatota prasība pieprasīt papildu dokumentus. Ja dažiem dokumentiem vajadzīgi apstiprināti tulkojumi (skatīt kodeksa 6. punktu), viņš ir jāinformē, kur tos iegūt.</p> <p>b) Saskaņā ar direktīvas 51. panta 1. punktu uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā apstiprina pieteikuma saņemšanu un informē pieteikuma iesniedzēju par jebkādiem trūkstošiem dokumentiem, norādot trūkstošos dokumentus (piemēram, kvalifikāciju apliecināša dokumenta kopija, informācija par mācību kopējo ilgumu, apgūtajiem priekšmetiem un to proporciju, kā arī vajadzības gadījumā informāciju par teorijas un prakses attiecību utt.); šajā apstiprinājumā pieteikuma iesniedzējam ir jāatgādina, ka termiņš sāksies tikai tad, kad tiks iesniegti trūkstošie dokumenti.</p> <p>c) Gadījumā, ja iecelotājs īpaši vēlas noskaidrot uzņēmējas dalībvalsts kompetentajā iestādē, vai viņš iesniedzis visus dokumentus, viņam šāda informācija ir jāsniedz.</p> <p>d) Attiecībā uz profesijām, kas ietvertas direktīvas III sadaļas I un II nodaļā, pieteikuma iesniedzēji ir jāinformē pirms trīs mēnešu laikposma beigām par to, ka termiņš tiks pagarināts vēl par vienu mēnesi, ja kompetentā iestāde saņemšanas apstiprinājumā skaidri nenorāda, ka procedūra ilgs 4 mēnešus.</p> <p>e) [Sākot ar 28.12.2009. – Pakalpojumu Direktīvas 2006/123/EK īstenošanas termiņu -: “elektroniska pieteikumu apstrāde attiecībā uz profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva”].</p>
<p>C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Tādu dokumentu pieprasīšana, kuri nav iekļauti pieteikuma iesniedzējam sniegtajā sākotnējā sarakstā, apstiprinot viņa pieteikuma saņemšanu, ja vien tas netiek pienācīgi pamatots, vai arī iecelotāja jau iesniegtu dokumentu pieprasīšana.</p> <p>b) Direktīvā norādītā termiņa neievērošana.</p> <p>c) Informācijas nesniegšana vai mazāk informācijas sniegšana, nekā norādīts B slejā.</p>
<p>8. Dokumentu vākšana: paredzētais laiks un kvalifikācijas pārbaudes nolūkam trūkstošie dokumenti pakalpojumu sniegšanas gadījumā (direktīvas 7. panta 4. punkts)</p>	
<p>A. LABĀKA PRAKSE</p>	<p>a) Lietu, uz kurām attiecas 7. panta 4. punkts, apstrāde pirms direktīvā noteiktā termiņa.</p> <p>b) Dokumenti, kas nosūtīti elektroniski [līdz 28.12.2009. skatīt zemsvītras piezīmi]²³.</p>

²² Elektronisku dokumentu pieņemšana kļūs obligāta no 28.12.2009. attiecībā uz profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva, saskaņā ar 8. pantu Pakalpojumu direktīvā (Direktīva 2006/123/EK).

<p>B. PIELAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Kvalifikācijas pārbaude var būt pamatota tikai regulētu profesiju gadījumos, kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību vai drošību un kurām nav priekšrocības no automātiskas atzišanas. Šāda iepriekšēja pārbaude var būt iespējama tikai tad, ja pārbaudes mērķis ir novērst nopietnu kaitējumu pakalpojumu saņēmēju veselībai vai drošībai, ko rada pakalpojuma sniedzēja nepietiekama profesionālā kvalifikācija, un ja pārbaude nepārsniedz šā mērķa sasniegšanu.</p> <p>b) Tūlīt pēc deklarācijas saņemšanas profesiju gadījumos, kuros nav priekšrocības no automātiskās atzišanas un kur tas ir vajadzīgs, kompetentā iestāde var ieteikt iecelotājiem iesniegt informāciju par apmācību, profesionālo pieredzi, pastāvīgu profesionālo izaugsmi un/vai papildu apmācību/semināriem. Saistībā ar apmācību kompetentā iestāde var arī izlemt sazināties ar kontaktpunktu, mītnes dalībvalsts kompetento iestādi vai jebkuru citu struktūru, lai noskaidrotu šo informāciju (skatīt 4.B slejā h), i) apakšpunktu).</p> <p>c) Lēmuma pieņemšanas aizkavēšanos var attaisnot tikai tad, ja rodas viena vai vairākas no turpmāk norādītajām problēmām: - trūkst 7. panta 1. punktā norādītā informācija; - attiecīgā gadījumā trūkst viens vai vairāki no 7. panta 2. punktā norādītajiem dokumentiem; - šaubas rada viena no 7. panta 2. punktā norādīto dokumentu autentiskums vai patiesums; - situācijās, kur kvalifikācijas pārbaude ir pamatota ar profesiju gadījumiem, kurām nav priekšrocības no automātiskas atzišanas, un ja pirmā mēneša laikā pēc deklarācijas saņemšanas kompetentā iestāde nav saņēmusi no iecelotāja vai mītnes dalībvalsts kontaktpunkta vai kompetentās iestādes, vai jebkuras citas attiecīgās struktūras mītnes dalībvalstī informāciju par iecelotāja iegūto apmācību, vai arī ja tai ir vajadzīga papildu informācija, vai tā ir saņēmusi šo informāciju, bet tai vēl nav bijis laika to pārbaudīt (skatīt 4.(ii)B slejas h) apakšpunktu). Aizkavēšanās iemesli iecelotājam ir jāpaziņo rakstiski; īpaši, ja nav atrasta nekāda informācija par apmācību, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir skaidri jānorāda, kādas darbības tika veiktas, lai to iegūtu, kā arī iemeslus, kāpēc tas netika panākts.</p> <p>d) Laikposmam, kurā problēma jāatrisina, ir jābūt pēc iespējas īsam, un tas nedrīkst pārsniegt vienu mēnesi.</p> <p>e) Divu mēnešu termiņš, kurā kompetentajai iestādei jāpieņem lēmums, sākas no dienas, kad radusies problēma ir atrisināta (piemēram, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde apstiprinājusi dokumenta autentiskumu vai iecelotājs iesniedzis informāciju par apmācību, vai informāciju par apmācību ieguvusi uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde utt.). Ja, neskatoties uz visām pūlēm, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei nav bijis iespējams atrisināt radušos problēmu mēneša laikā, kompetentajai iestādei jāpieņem lēmums divu mēnešu laikā pēc šā mēneša beigām.</p> <p>f) Ja problēmu nevar atrisināt šajā termiņā, lēmums jāpieņem, pamatojoties uz pieejamajiem dokumentiem un informāciju.</p> <p>g) Lēmumā, ar kuru iecelotājam nosaka kompensācijas pasākumu, ir jāiekļauj 10.B slejas c) apakšpunktā un 12.B slejas b) apakšpunktā norādītā informācija.</p> <p>h) [Sākot ar 28.12.2009. – Pakalpojumu Direktīvas 2006/123/EK īstenošanas termiņu -: “Dokumenti, ko nosūta elektroniski par profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva”].</p>
<p>C. NEPIELAUJAMA PRAKSE</p>	<p>a) Dokumentu pieprasīšana, kuri nav minēti 4.B slejā.</p> <p>b) Lēmuma pieņemšanas nepamatota novēlošana.</p> <p>c) Sniegt mazāk informācijas, nekā norādīts B slejas g) apakšpunktā.</p>

²³ Elektronisku dokumentu pieņemšana kļūs obligāta no 28.12.2009. attiecībā uz profesijām, uz kurām attiecas Pakalpojumu direktīva, saskaņā ar 8. pantu Pakalpojumu direktīvā (Direktīva 2006/123/EK).

III. KOMPENSĀCIJAS PASĀKUMI

	9. Zināšanu pārbaude saistībā ar statusa iegūšanu uzņēmējā dalībvalstī
A. LABĀKA PRAKSE	<p>a) Biežums: saskaņā ar pieprasījumu vairāk par 2 sesijām gadā.</p> <p>b) Sagatavošanās: pēc pieprasījuma kompetentās iestādes vai kontaktpunkta sniegta informācija par jebkādiem organizētiem sagatavošanas kursiem, ieteicamās literatūras saraksti un testu paraugi.</p> <p>c) Ja ir grūtības pieteikties pārbaudei, ieceļotājam palīdzību sniedz kontaktpunkts un/vai kompetentā iestāde.</p>
B. PIEĻAUJAMA PRAKSE	<p>a) Biežums: saskaņā ar pieprasījumu vismaz 2 sesijas gadā; attiecībā uz sezonālām darbībām²⁴ tiks organizētas vairākas pārbaudes, un šīm pārbaudēm pārsvarā jānotiek sezonas sākumposmā.</p> <p>b) Kompetentajai iestādei ir jānodrošina, lai pretendents būtu pieejams to valsts struktūru saraksts, kuru pārziņā ir rīkot zināšanu pārbaudes.</p> <p>c) Lai ieceļotājs varētu izvēlēties par labu zināšanu pārbaudei vai apmācības laikam, kompetentajai iestādei viņš ir nekavējoties jāinformē par galvenajiem jautājumiem saistībā ar pārbaudes saturu un organizāciju (paredzētais laiks, rakstiskās un/vai mutiskās pārbaudes, varianti utt.).</p> <p>d) Kad ieceļotājs ir izvēlējis pārbaudi, viņš kompetentajai iestādei ir nekavējoties jāinformē par veicamajām administratīvajām formalitātēm, lai pieteiktos zināšanu pārbaudei; jānodrošina pieteikšanās veidlapa zināšanu pārbaudei.</p> <p>e) Ieceļotāji pārbaudi var kārtot atkārtoti. Noteikumos attiecībā uz pārbaudes kārtošana reizu skaitu būtu jāņem vērā valsts prakse (pienācīgi novērtējot diskriminācijas aizlieguma principu).</p>
C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE	<p>a) Biežums: mazāk par divām sesijām gadā; attiecībā uz sezonālām darbībām mazāk, nekā norādīts B slejas a) apakšpunktā.</p> <p>b) Sniegta mazāk informācijas, nekā norādīts B slejā.</p> <p>c) Lēmums par kompensācijas pasākumu bez piedāvātas iespējas ieceļotājam pierādīt, ka viņš ieguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci ar profesionālās pieredzes, papildu apmācības un/vai pastāvīgas profesionālās izaugsmes un/vai semināru apmeklējumu palīdzību.</p>
	10. Zināšanu pārbaude saistībā ar pagaidu pakalpojumu sniegšanu uzņēmējā dalībvalstī
A. LABĀKA PRAKSE	<p>a) Sagatavošanās: pēc pieprasījuma kompetentās iestādes vai kontaktpunkta sniegta informācija par jebkādiem organizētiem sagatavošanas kursiem, ieteicamās literatūras saraksti un testu paraugi.</p>

²⁴ Īpaši slēpošanas instruktoriem, kā pieprasīts atkāpju piešķiršanas lēmumos (http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/general-system_otherprof_ski_instructors_en.htm).

	<p>b) Ja ir grūtības pieteikties pārbaudei, ieceļotājam palīdzību sniedz kompetentā iestāde un/vai kontaktpunkts.</p> <p>c) Ieceļotājs pārbaudi var kārtot atkārtoti mēneša laikā pēc pārbaudes nenokārtošanas.</p>
B. PIEĻAUJAMA PRAKSE	<p>a) Ja ieceļotājs ar deklarāciju nav iesniedzis informāciju par profesionālo pieredzi, papildu apmācību un/vai pastāvīgu profesionālo izaugsmi un/vai piedalīšanos semināros, viņam pirmkārt ir jāpiedāvā iespēja pierādīt, ka viņš ir ieguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci ar savu profesionālās pieredzes un/vai pastāvīgas profesionālās izaugsmes, papildu apmācības un/vai semināru apmeklējumu palīdzību.</p> <p>b) Pārbažu biežums: atkarībā no vajadzībām, ja pārbaudei ir jānotiek mēneša laikā kopš lēmuma pieņemšanas par tās kārtošanu.</p> <p>c) Lēmumā par to, ka ieceļotājam jāpierāda savas trūkstošās zināšanas ar pārbaudes palīdzību, pretendenti ir jāinformē par pārbaudes norises dienu, vietu, tās saturu un organizāciju (paredzētais laiks, rakstiskās un/vai mutiskās pārbaudes, varianti utt.). Lēmumā ir jānorāda, ka gadījumā, ja mēneša laikā netiek nokārtoti visi ar pārbaudi saistītie organizatoriskie jautājumi, tostarp pārbaudes rezultāti, ieceļotājs var sākt pakalpojumu sniegšanu.</p> <p>d) Ieceļotāji pārbaudi var kārtot atkārtoti. Šādā gadījumā ieceļotājiem nav jāsāk viss process no sākuma; jauna pārbaude ir jāorganizē pēc iespējas ātrāk. Noteikumos attiecībā uz pārbaudes kārtošanas reižu skaitu būtu jāņem vērā valsts prakse (pienācīgi novērtējot diskriminācijas aizlieguma principu).</p>
C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE	<p>a) Lēmums par kompensācijas pasākumu bez piedāvātas iespējas ieceļotājam pierādīt, ka viņš ieguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci ar profesionālās pieredzes, papildu apmācības un/vai pastāvīgas profesionālās izaugsmes un/vai semināru apmeklējumu palīdzību.</p> <p>b) Mazāk informācijas vai mazāk tiesību, nekā minēts B slejā.</p>
11. Adaptācijas periods saistībā ar statusu uzņēmējā dalībvalstī	
A. LABĀKA PRAKSE	<p>a) Pēc pieprasījuma ieceļotājs informācijas nolūkā (piemēram, ieteicamo grāmatu saraksti) no kompetentās iestādes vai kontaktpunkta var uzzināt par pieredzi, kas iegūta no sekmīga adaptācijas perioda.</p> <p>b) Cik vien tas iespējams, ieceļotājam ir jābūt iespējai brīvi izvēlēties mācību uzraugu un vietu, kur pavadīt adaptācijas periodu.</p> <p>c) Ja ir grūtības atrast vietu adaptācijas periodam, ieceļotājam palīdzību sniedz kompetentā iestāde un/vai kontaktpunkts.</p>
B. PIEĻAUJAMA PRAKSE	<p>a) Lai ieceļotājs varētu izvēlēties par labu zināšanu pārbaudei vai apmācības laikam, kompetentajai iestādei viņš ir nekavējoties jāinformē par galvenajiem jautājumiem saistībā ar adaptācijas perioda saturu un organizāciju.</p> <p>b) Kad ieceļotājs ir izvēlējis adaptācijas periodu, viņš kompetentajai iestādei ir nekavējoties jāinformē par veicamajām administratīvajām formalitātēm, lai pieteiktos adaptācijas periodam.</p> <p>c) Ja tas ir iespējams, ņemot vērā uzņēmējas valsts struktūras, ieceļotājs adaptācijas perioda laikā saņem finansiālu kompensāciju; tomēr šis nevar uzskatīt par tiesībām; jebkurā gadījumā viņš ir jāinformē par šo jautājumu.</p> <p>d) Ja stažiera statuss ir noteikts valsts līmenī, tas attiecināms arī uz ieceļotājiem, pamatojoties uz vienlīdzīgas attieksmes principu.</p> <p>e) Uzņēmēja dalībvalsts atbildību organizēt adaptācijas periodus var uzticēt pilnvarotām struktūrvienībām un/vai mācību uzraugiem. Tomēr adaptācijas perioda</p>

	<p>noteikumi nedrīkst būt pārāk sarežģīti, lai tie neradītu netiešus un neproporcionālus šķēršļus ieceļotājam (piemēram, tāls ceļš līdz apmācības vietai, pārāk ierobežojoši nosacījumi utt.).</p> <p>Viņš ir jānodrošina ar sarakstu, kurā apkopotas struktūrvienības/personas, kas ir atbildīgas par adaptācijas periodu izvēlētajā profesijā.</p>
C. NEPIELAUJAMA PRAKSE	<p>a) Lēmums par kompensācijas pasākumu bez piedāvātas iespējas ieceļotājam pierādīt, ka viņš ir ieguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci ar profesionālās pieredzes, papildu apmācības un/vai pastāvīgas profesionālās izaugsmes un/vai semināru apmeklējumu palīdzību.</p> <p>b) Sniegta mazāk informācijas, nekā norādīts B slejā.</p>
	12. Adaptācijas periods saistībā ar pagaidu pakalpojumu sniegšanu uzņēmējā dalībvalstī
A. LABĀKA PRAKSE	<p>a) Pēc pieprasījuma ieceļotājs informācijas nolūkā (piemēram, ieteicamo grāmatu saraksti) no kompetentās iestādes vai kontaktpunkta var uzzināt par pieredzi, kas iegūta no sekmīga adaptācijas perioda.</p>
B. PIELAUJAMA PRAKSE	<p>a) Ja ieceļotājs ar deklarāciju nav iesniedzis informāciju par profesionālo pieredzi, papildu apmācību un/vai pastāvīgu profesionālo izaugsmi un/vai piedalīšanos semināros, viņam pirmkārt ir jāpiedāvā iespēja pierādīt, ka viņš ir ieguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci ar savu profesionālās pieredzes, pastāvīgas profesionālās izaugsmes un/vai papildu apmācības un/vai semināru apmeklējumu palīdzību.</p> <p>b) Lēmumā par to, ka ieceļotājam jāpierāda savas trūkstošās zināšanas ar adaptācijas perioda palīdzību, kandidāti ir jāinformē par apmācības sākšanas dienu, vietu, ilgumu, saturu un organizāciju; viņam ir jāsaņem arī informācija par apmaksu un statusu. Adaptācijas periods ir jāpabeidz un rezultāti jāpaziņo viena mēneša laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas; tādējādi adaptācijas periodu var piedāvāt tikai tad, ja tas nav ilgāks par viena mēneša termiņu; lēmumā ir arī jānorāda tas, ja gadījumā adaptācijas periods netiek organizēts viena mēneša laikā, ieceļotājs var sniegt pakalpojumus.</p> <p>c) Tomēr adaptācijas perioda noteikumi nedrīkst būt pārāk sarežģīti, lai tie neradītu netiešus un neproporcionālus šķēršļus ieceļotājam.</p> <p>d) Ja tas ir iespējams, ņemot vērā uzņēmējas valsts struktūras, ieceļotājs adaptācijas perioda laikā saņem finansiālu kompensāciju; tomēr šis nevar uzskatīt par tiesībām; jebkurā gadījumā viņš ir jāinformē par šo jautājumu.</p> <p>e) Ja stažiera statuss ir noteikts valsts līmenī, tas attiecināms arī uz ieceļotājiem, pamatojoties uz vienlīdzīgas attieksmes principu.</p>
C. NEPIELAUJAMA PRAKSE	<p>a) Lēmums par kompensācijas pasākumu bez piedāvātas iespējas ieceļotājam pierādīt, ka viņš ir ieguvis trūkstošās zināšanas vai kompetenci ar profesionālās pieredzes, papildu apmācības un/vai pastāvīgas profesionālās izaugsmes un/vai semināru apmeklējumu palīdzību.</p> <p>b) Sniegta mazāk informācijas, nekā norādīts B slejā.</p>

IV. MAKSA

	13. Maksa, ko maksā iecelotājs uzņēmējā dalībvalstī statusa iegūšanas gadījumā un 7. panta 4. punktā norādīto kvalifikāciju (pakalpojumu sniegšana) gadījumā
A. LABĀKA PRAKSE	a) Nav jāmaksā.
B. PIELAUJAMA PRAKSE	Iecelotājam var prasīt samaksu par viņa pieteikuma apstrādi, zināšanu pārbaudi vai adaptācijas periodu, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi: a) maksa nedrīkstētu pārsniegt sniegto pakalpojumu patiesās izmaksas; b) maksai ir jābūt pielīdzinātai tām summām, ko uzņēmējas dalībvalsts valstspiederīgie maksātu līdzīgā situācijā; c) maksu nedrīkst noteikt tādā līmenī, kas padarītu neiespējamu direktīvās paredzēto tiesību izmantošanu; d) var tikt piemērota vienotas likmes maksa, ja to var pamatot ar atsauci uz vidējām pieteikuma apstrādes izmaksām.
C. NEPIELAUJAMA PRAKSE	a) Maksas noteikšana, kas neatbilst B slejā norādītajiem kritērijiem. b) Maksas noteikšana saistībā ar 7. pantā norādīto deklarāciju (bezmaksas pakalpojumi); tas neattiecas uz 7. panta 4. punktā ietvertajiem gadījumiem.

V. NOTEIKUMI PAR PAMATOTIEM LĒMUMIEM UN PĀRSŪDZĪBU

	14. Noteikumi par pamatotiem lēmumiem un pārsūdzību
A. LABĀKA PRAKSE	<p>a) Kompetentās iestādes pieņemtajā lēmumā ir minētas ieceļotāja pārsūdzības tiesības, norādot attiecīgo procedūru un īpaši uzsverot termiņu, kurā pārsūdzība iesniedzama attiecīgajā dalībvalstī.</p> <p>b) Ieceļotājs ir informēts par ārpustiesas procedūrām, jo īpaši viņam tiek norādīta <i>SOLVIT</i> tīmekļa vietnes adrese.</p>
B. PIEĻĀUJAMA PRAKSE	<p>a) Visi lēmumi ir jāpamato.</p> <p>b) Ieceļotāju kompetentajai iestādei ir jāinformē par viņa likumīgajām (vai administratīvajām) pārsūdzības tiesībām, norādot attiecīgo procedūru un termiņu, kurā pārsūdzība iesniedzama attiecīgajā dalībvalstī; viņš ir jāinformē arī par sekām, kas var rasties, ja iestāde, kas atbild par pieteikuma apstrādi, nesniedz atbildi paredzētajā laikā.</p> <p>c) Pēc ieceļotāja pieprasījuma kontaktpunkts viņam sniedz plašāku informāciju par <i>SOLVIT</i>²⁵ un, ja vajadzīgs, arī palīdzību.</p>
C. NEPIEĻĀUJAMA PRAKSE	<p>a) Nespēja pamatot vai pamatot apmierinoši. Nav pieņemami argumenti, kuru pamatā ir akadēmiskā atzīšana.</p> <p>b) Neinformēšana par ieceļotāja pārsūdzības tiesībām.</p>

²⁵ <http://ec.europa.eu/solvit/index.htm>

VI. KOORDINĀCIJA

15. Koordinācija	
A. LABĀKA PRAKSE	a) Regulāras to kompetento iestāžu pieredzes apmaiņas sanāksmes, kuru pārziņā ir dažādas profesijas attiecīgajā dalībvalstī. b) Kontaktpunktu tīkls ES līmenī.
B. PIEĻAUJAMA PRAKSE	a) Regulāri tieši vai netieši (izmantojot starpniekus) kontakti valstu līmenī starp valsts koordinatoriem un kompetentajām iestādēm. b) Dažādu dalībvalstu koordinātoru kontakti ES līmenī. c) Regulāri kontakti kontaktpunktu starpā.
C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE	a) Mazāk kontaktu un koordinācijas, nekā minēts B slejā.

VII. VALODU ZINĀŠANAS

16. Valodu zināšanas	
A. LABĀKA PRAKSE	a) Šaubu gadījumā par kvalifikāciju vai valodu zināšanas apliecināšanas dokumenta pareizību uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei apstiprinājumu par kvalifikāciju vai valodu zināšanas apliecināšanas dokumenta pareizību, izmantojot administratīvo sadarbību [un <i>IMT</i>] ²⁶ .
B. PIEĻAUJAMA PRAKSE	Profesionālās kvalifikācijas atzīšana nedrīkst būt pakārtota valodu zināšanām, ja vien tā neattiecas uz noteiktu kvalifikāciju (piemēram, logopēdi). Prasības attiecībā uz valodām nedrīkst pārsniegt vajadzīgo un samērīgo līmeni, kas vajadzīgs, strādājot attiecīgajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī. Katru gadījumu ir jāizskata atsevišķi; lai apliecinātu valodu zināšanas, vajadzētu uzskatīt par pietiekamu vienu no šiem dokumentiem: <ul style="list-style-type: none"> a) kvalifikācijas apliecinājuma kopija par uzņēmējas dalībvalsts valodas apguvi; b) kvalifikācijas apliecinājuma kopija par uzņēmējas dalībvalsts valodas(u) apguvi (piemēram, universitātes diploms, tirdzniecības palātas izsniegta kvalifikācijas apstiprinājums, tādu atzītu valodu mācību iestāžu kā, piemēram, Gētes Institūts, izdotas apliecības utt.); c) iepriekšējas profesionālās pieredzes apliecinājums uzņēmējas dalībvalsts teritorijā; d) ja ieceļotājs neiesniedz a) līdz c) apakšpunktā minētos pierādījumus, var tikt paredzēta atbilstoša intervija (mutiska un/vai rakstiska) vai eksāmens.
C. NEPIEĻAUJAMA PRAKSE	a) Kvalifikācijas atzīšana tiek pakārtota valodu zināšanām, ja vien tā neattiecas uz noteiktu kvalifikāciju (piemēram, logopēdi). b) Tikai tādu kvalifikāciju pieņemšana, kuras iegūtas noteikta veida institūcijās, un prasība ieceļotājam iesniegt dokumentu oriģinālus vai dokumentus, ko apstiprinājušas konsulāras iestādes vai valsts administratīvās iestādes (piemēram, ar Hāgas konvencijā paredzēto piezīmi uz lappuses malas), vai arī iesniegt dokumentus uz īpaša zīmogapīra, kas pieejams tikai uzņēmējā dalībvalstī. c) Sistemātiski likt kārtot pārbaudes eksāmenus.

²⁶ Skatīt 9. zemsvītras piezīmi.

A pielikums

Informācija, kas mītnes dalībvalstij jāsniedz par “vienlīdzīgu attieksmi pret kvalifikācijām” saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 12. pantu

1 Profesijas apraksts un dažādās darbības, kam piekļuvi dod abas kvalifikācijas

--

**2 Apstiprinājums, ka 4. punktā minētā kvalifikācija ietver tās pašas tiesības attiecībā uz darbības uzsākšanu un turpināšanu
reglamentētā profesijā mītnes dalībvalstī, kā 5. punktā minētā kvalifikācija, un šo tiesību īss apraksts**

--

3. Norāde, vai 4. punktā minētā kvalifikācija atzīta par līdzvērtīgu, vai arī attiecībā uz to pastāv cita situācija

--

4. Par līdzvērtīgu uzskatāmās kvalifikācijas iegūšanas mācību līmena, ilguma un citu attiecīgo raksturojošo faktoru apraksts

--

5. Kvalifikācijas apraksts, kurai pielīdzināta otra kvalifikācija

--

6. Norāde par kompetentajām iestādēm, kas piešķirušas attiecīgās kvalifikācijas

--

B PIELIKUMS
DOKUMENTU, KAS APLIECINA LIKUMĪGO STATUSU ATBILSTĪGI
DIREKTĪVAS 2005/36/EK 7. PANTA 2. PUNKTA B) APAKŠPUNKTAM,
KATEGORIJAS

I. Turpmāk minētie dokumenti ir dokumenti, par kuriem tiek uzskatīts, ka tie sniedz liecības par kvalificētu profesionālās darbības veicēju likumīgo statusu viņu mītnes dalībvalstī, lai viņi varētu sniegt pakalpojumus uzņēmējā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka tie atbilst šādiem nosacījumiem:

- apliecina, ka personai ir likumīgs statuss¹, kad tā pirmoreiz iesniedz deklarāciju, un
- norāda attiecīgo profesiju.

Nevar pieprasīt nekādu citu dokumentu, ja dokuments arī apliecina, ka ieceļotājam nav liegts nodarboties ar profesiju brīdī, kad viņš iesniedz sava likumīgā statusa apliecinājumu.

A) LIKUMĪGĀ STATUSA DALĪBVALSTĪ PROFESIJA TIEK REGULĒTA

Likumīgā statusa apliecināšanai var pieprasīt tikai vienu no turpmāk minētajiem dokumentiem, un ieceļotājs pats izvēlas, kurš no tiem ir vispiemērotākais.

PAŠNODARBINĀTAS PERSONAS

(Šādi dokumenti principā ir pieejami lielākajā daļā vai visās dalībvalstīs)

- kompetentās iestādes izsniegta apliecība vai
- apliecība no profesionālajām organizācijām, kurām dalībvalstīs ir uzticēts regulēt piekļuves nosacījumus un nodarbošanos ar attiecīgo profesiju, vai
- profesionālās darbības atļaujas noraksts, vai
- komercreģistra/uzņēmumu reģistra noraksts, vai

(Šādi papildu dokumenti ir pieejami nosauktajās dalībvalstīs)

- izraksts no profesionāļu reģistra, kuru uztur kompetentā iestāde:

CY /AT (psihoterapeitiem, veselības psihologiem, klīniskajiem psihologiem, mūzikas terapeitiem un grāmatvedības speciālistiem: saraksta izvilkums jāizdrukā no interneta) **/LU**,

¹Pēc Direktīvas 2005/36/EK 7. panta 2. punkta profesionālās darbības veicējam ir likumīgs statuss dalībvalstī, ja viņam ir tiesības šajā dalībvalstī nodarboties ar profesiju, kurā viņam ir kvalifikācija. Tas nozīmē, ka laikā, kad profesionālās darbības veicējam ir nodoms sniegt pakalpojumu citā dalībvalstī, viņam nav liegts nodarboties ar savu profesiju dalībvalstī, kurā viņam ir likumīgs statuss. Tomēr tas nenozīmē, ka šim profesionālās darbības veicējam dalībvalstī, kurā viņam ir likumīgs statuss, faktiski jānodarbojas ar šo profesiju brīdī, kad viņam ir nodoms sniegt pakalpojumu citā dalībvalstī. Taču, ja profesija, kurai šis profesionālās darbības veicējs ir kvalificēts dalībvalstī, kurā viņam ir likumīgs statuss, netiek regulēta šajā dalībvalstī, viņam ir jābūt piekopusam šo profesiju vismaz divus gadus pēdējo desmit gadu laikā.

vai

- sociālās apdrošināšanas izziņa:

BG – Sociālās apdrošināšanas grāmatiņas noraksts vai dokuments, ko izsniedzis Valsts sociālās apdrošināšanas institūts /**LU**,

vai

- nodokļu nomaksas pierādījums:

BG /EL /ES /LU,

vai

- izziņa par (ne)sodāmību:

BG (ko izdevusi attiecīgā apgabaltiesa vai reģistrs),

vai

- profesionālās atbildības apdrošināšanas polise / sertifikāts:

BG/ PL (vērtētājiem, īpašuma pārvaldniekiem, nekustamā īpašuma aģentiem – papildus profesionālās darbības atļaujai),

vai

- līgumslēdzēju deklarācija:

BG (pašnodarbinātām personām, kuras nav profesionālās kameras vai organizācijas biedri);

DARBA NĒMĒJI

(Šādi dokumenti principā ir pieejami lielākajā daļā vai visās dalībvalstīs)

- kompetentās iestādes izsniegta apliecība **vai**

- apliecība no profesionālajām organizācijām, kurām dalībvalstīs ir uzticēts regulēt piekļuves nosacījumus un nodarbošanos ar attiecīgo profesiju, **vai**

- profesionālās darbības atļaujas noraksts, **vai**

(Šādi papildu dokumenti ir pieejami nosauktajās dalībvalstīs)

- izraksts no profesionāļu reģistra, kuru uztur kompetentā iestāde:

CY/ AT (psihoterapeitiem, veselības psihologiem, klīniskajiem psihologiem, mūzikas terapeitiem un grāmatvedības speciālistiem: saraksta izvilkums jāizdrukā no interneta) /**LU**,

vai

- izraksts no uzņēmuma personāla reģistra:

FR (apbedīšanas nozarē),

vai

- sociālās apdrošināšanas izziņa:

BG (sociālās apdrošināšanas grāmatiņas noraksts vai dokuments, ko izsniedzis Valsts sociālās apdrošināšanas institūts/ darba grāmatiņas noraksts) /**LU**,

vai

- nodokļu nomaksas pierādījums:

BG / ES/ LU,

vai

- izziņa par (ne)sodāmību:

BG (ko izdevusi attiecīgā apgabaltiesa vai reģistrs),

vai

- algas aprēķina lapas

FR,

- Profesionālās atbildības apdrošināšanas polise / sertifikāts:

PL (vērtētājiem, īpašuma pārvaldniekiem, nekustamā īpašuma aģentiem – papildus profesionālās darbības atļaujai).

B) LIKUMĪGĀ STATUSA DALĪBVALSTĪ PROFESIJA NETIEK REGULĒTA

Likumīgā statusa apliecināšanai var pieprasīt tikai vienu no turpmāk minētajiem dokumentiem, un iecelotājs pats izvēlas, kurš no tiem ir vispiemērotākais.

1) PAŠNODARBINĀTAS PERSONAS

(Šādi dokumenti principā ir pieejami lielākajā daļā vai visās dalībvalstīs)

- profesionālās darbības atļauja **vai**

- komercreģistra/uzņēmumu reģistra noraksts, **vai**

- profesionālo organizāciju izsniegta apliecība **vai**

(Šādi papildu dokumenti ir pieejami nosauktajās dalībvalstīs)

- sociālās apdrošināšanas izziņa:

BG (sociālās apdrošināšanas grāmatiņas noraksts vai dokuments, ko izsniedzis Valsts sociālās apdrošināšanas institūts) /**CY /LU /PT**,

vai

- nodokļu nomaksas pierādījums:

BG /DE / /EL /ES /LU /UK (informācija par nodokļiem no Viņas Majestātes Nodokļu un muitas pārvaldes vai pēdējā gada pārskats) /**PT**,

vai

- uzņēmuma nodokļu maksātāja numurs

UK,

vai

- PVN reģistrācijas dati:

UK,

vai

- izziņa par (ne)sodāmību:

BG (ko izdevusi attiecīgā apgabaltiesa vai reģistrs),

vai

- līgumslēdzēju deklarācija:

BG /DE (pašnodarbinātie brīvo profesiju pārstāvji, kas nav profesionālās kameras biedri (piem., tūrisma gidi), var iesniegt tikai apliecības, ko izdevuši līgumslēdzēji, kā arī vietējās nodokļu iestādes izsniegtos dokumentus) /**UK**,

vai

- līgumu kopijas:

UK,

vai

- grāmatvedības dokumenti:

UK,

vai

- kompetentās iestādes izsniegta izziņa par likumīgo statusu:

DK (dokuments, kas apliecina sankciju neesību) /**LT** (izziņa par pašnodarbinātību) /**PL** (attiecībā uz profesijām saskaņā ar IV pielikumu – izziņa, ko izsniedz vojevodistu priekšsēdētāji vai vojevodistes (provinces) darba biroji),

vai

- kompetentās iestādes izsniegta izziņa par reģistrāciju:

CZ (pašnodarbinātam individuālam tirgotājam: reģistrācijas apstiprinājums no profesionālās organizācijas vai kompetentās iestādes) /**DK**.

2) DARBA ŅĒMĒJI

(Šādi dokumenti principā ir pieejami lielākajā daļā vai visās dalībvalstīs)

- profesionālo organizāciju izsniegta apliecība **vai**
- profesionālās darbības atļauja, **vai**
- darba devēja izziņa, kas apliecina profesionālo pieredzi vismaz divus gadus pēdējo desmit gadu laikā, un sociālās apdrošināšanas izziņa vai nodokļu nomaksas pierādījums, **vai**

(Šādi papildu dokumenti ir pieejami nosauktajās dalībvalstīs)

- sociālās apdrošināšanas izziņa:

BG (sociālās apdrošināšanas grāmatiņas noraksts vai dokuments, ko izsniedzis Valsts sociālās apdrošināšanas institūts/ darba grāmatiņas noraksts) /**LU** /**PT**,

vai

- nodokļu nomaksas pierādījums:

BG /**ES** /**LU** /**UK** (informācija par nodokļiem no Viņas Majestātes Nodokļu un muitas pārvaldes vai P60 veidlapa (gada ienākumu pārskats par iepriekšējo taksācijas gadu) /**PT**,

vai

- algas aprēķina lapas:

BG /**FR**,

vai

- kompetentās iestādes izsniegta izziņa, kas apliecina likumīgo statusu:

DK (dokuments, kas apliecina disciplināru sankciju neesību) /**PL** (attiecībā uz profesijām saskaņā ar IV pielikumu – izziņa, ko izsniedz vojevodistu priekšsēdētāji vai vojevodistes (provincēs) darba biroji),

vai

- kompetentās iestādes izsniegta reģistrācijas apliecība:

ES (valsts sektora un veselības aprūpes profesiju darbiniekiem).

II. Var pieprasīt vienu no turpmāk minētajiem dokumentiem, ja 1. punktā minētie dokumenti neaplicina, ka brīdī, kad tiek iesniegts apliecinājums par likumīgo statusu, iecelotājam nav aizliegts nodarboties ar attiecīgo profesiju. No dokumenta jāvar skaidri secināt, ka personai nav aizliegts nodarboties ar attiecīgo profesiju. Ja uzņēmējā dalībvalstī profesija tiek regulēta, vienu no šiem dokumentiem var pieprasīt izņēmuma gadījumā, jo principā vienmēr ir jābūt iespējai ar I.A punktā minētajiem oficiālajiem dokumentiem apliecināt, ka personai nav aizliegts nodarboties ar attiecīgo profesiju.

- sodu/krimināllietu reģistra izraksts **vai**

- kompetentās iestādes (t. i., tiesas vai policijas) izdota apliecība par sodu neesību, **vai**
- profesionālo organizāciju apliecība.